

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)
z 28. novembra 2005*

V spojených veciach T-236/04 a T-241/04,

European Environmental Bureau (EEB), so sídlom v Bruseli (Belgicko),

Stichting Natuur en Milieu, so sídlom v Utrechte (Holandsko),

v zastúpení: P. van den Biesen a B. Arentz, advokáti,

žalobcovia,

ktorých v konaní podporuje:

Francúzska republika, v zastúpení: J.-L. Florent a G. de Bergues, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: B. Doherty, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorú v konaní podporuje:

Syngenta Crop Protection AG, so sídlom v Bazileji (Švajčiarsko), v zastúpení:
D. Abrahams, barrister, a C. Simpson, solicitor,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je vo veci T-236/04 návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie 2004/248/ES z 10. marca 2004 o nezaradení atrazínu do prílohy I k smernici Rady 91/414/EHS a o odňatí povolení pre prípravky na ochranu rastlín obsahujúce túto účinnú látku (Ú. v. EÚ L 78, s. 53; Mim. vyd. 03/043, s. 206), a vo veci T-241/04 návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie 2004/247/ES z 10. marca 2004 o nezaradení účinnej látky simazine do prílohy I k smernici Rady 91/414/EHS a stiahnutí autorizácií pre prípravky na ochranu rastlín obsahujúce túto účinnú látku (Ú. v. EÚ L 78, s. 50; Mim. vyd. 03/043, s. 203),

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (druhá komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia A. W. H. Meij a I. Pelikánová,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

Uznesenie

Právny rámec

Smernica 91/414/EHS

- 1 Článok 4 smernice Rady 91/414/EHS z 15. júna 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh (Ú. v. ES L 230, s. 1; Mim. vyd. 03/011, s. 332) stanovuje podmienky a všeobecný právny postup pri udeľovaní, kontrole a odnímaní povolení uvádzať na trh prípravky na ochranu rastlín členskými štátmi. V tomto ohľade článok 4 ods. 1 písm. a) smernice 91/414 spresňuje, že povolené sú len tie prípravky, ktorých účinné látky sú zaradené do prílohy I smernice 91/414.
- 2 Podmienky na zaradenie účinných látok do prílohy I smernice 91/414 sú presne vymedzené v článku 5 smernice 91/414. Toto zaradenie je možné iba vtedy, pokiaľ s ohľadom na vedecko-technické poznatky možno počítať s tým, že prípravky na ochranu rastlín obsahujúce predmetnú účinnú látku spĺňajú určité podmienky, ktoré vyžadujú neexistenciu škodlivých účinkov na zdravie ľudí alebo zvierat, ako aj na životné prostredie.

- 3 Článok 8 ods. 2 smernice 91/414 stanovuje, že na základe výnimky z článku 4 smernice 91/414 môže členský štát počas prechodného obdobia povoliť, aby sa na jeho území uvádzali na trh prípravky na ochranu rastlín obsahujúce účinné látky, ktoré nie sú uvedené v prílohe I a ktoré sú už na trhu dva roky po dátume oznámenia smernice, teda po 26. júli 1993.

- 4 Účinné látky obsiahnuté v prípravkoch požívajúcich výnimku podľa článku 8 ods. 2 smernice 91/414 sú predmetom postupného preskúmania v rámci pracovného programu Komisie.

Nariadenie č. 3600/92/EHS

- 5 Článok 5 nariadenia Komisie (EHS) č. 3600/92 z 11. decembra 1992, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá na realizáciu prvého stupňa pracovného programu, na ktorý sa vzťahuje článok 8 (2) smernice Rady 91/414 (Ú. v. ES L 366, s. 10; Mim. vyd. 03/013, s. 242), stanovuje, že Komisia vyhotoví zoznam účinných látok prijatých na posúdenie a určí spravodajský členský štát pre posúdenie každej účinnej látky.

- 6 Z článkov 6 a 7 nariadenia č. 3600/92 vyplýva, že členský štát určený za spravodajcu musí posúdiť predmetnú účinnú látku a zaslať Komisii správu o posúdení zložky vrátane odporúčania na zaradenie účinnej látky do prílohy I smernice 91/414 alebo na prijatie iných opatrení, akým je jej stiahnutie z trhu.

- 7 Komisia tak zveruje úlohu posúdiť dokumentáciu a správu Stálemu výboru pre potravinový reťazec a zdravotný stav zvierat zriadenému článkom 58 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, s. 1; Mim. vyd. 15/006, s. 463).
- 8 Článok 7 ods. 3a nariadenia č. 3600/92 vložený nariadením Komisie (ES) č. 1199/97 z 27. júna 1997, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 3600/92 (Ú. v. ES L 170, s. 19; Mim. vyd. 03/021, s. 162), stanovuje, že Komisia predloží Stálemu výboru pre potravinový reťazec a zdravotný stav zvierat návrh textu, ktorý môže mať niekoľko foriem. Pokiaľ sa navrhuje zaradiť účinnú látku do prílohy I smernice 91/414, ide o návrh smernice. Pokiaľ sa navrhuje prijať opatrenia nepriaznivé pre účinnú látku vrátane odobratia povolení na prípravky na ochranu rastlín obsahujúce túto látku, Komisia môže podať návrh rozhodnutia adresovaného členským štátom.

Smernica 2004/35/ES

- 9 Podľa odôvodnenia 25 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. apríla 2004 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd (Ú. v. EÚ L 143, s. 56; Mim. vyd. 15/008, s. 357):

„Osoby postihnuté environmentálnou škodou alebo osoby, ktoré by mohli byť environmentálnou škodou postihnuté, by mali mať právo požiadať príslušný orgán, aby prijal opatrenia. Ochrana životného prostredia je však v plošnom záujme, pri ktorom jednotlivci nebudú vždy konať alebo nebudú mať možnosť konať. Mimo-

vládne organizácie, ktoré podporujú ochranu životného prostredia, by preto mali mať možnosť náležito prispievať k účinnému vykonávaniu tejto smernice.“

- 10 Podľa odôvodnenia č. 26 smernice 2004/35 „príslušné fyzické alebo právnické osoby by mali mať prístup k postupom prehodnocovania rozhodnutí, konaní alebo nekonaní príslušného orgánu“.
- 11 Článok 11 ods. 1 smernice 2004/35 hovorí, že „členské štáty určia príslušný(é) orgán(y) zodpovedné za plnenie povinností ustanovených v tejto smernici“.
- 12 Článok 12 ods. 1 smernice 2004/35 uvádza:

„Fyzické alebo právnické osoby:

- a) postihnuté alebo ktoré by mohli byť environmentálnou škodou postihnuté alebo
- b) majúce dostatočný záujem o rozhodovanie týkajúce sa environmentálnej škody alebo prípadne
- c) odvolávajúce sa na porušenie práva, kde to zákon o správnom konaní členského štátu požaduje ako podmienku,

sú oprávnené predložiť príslušnému orgánu pozorovania týkajúce sa prípadov environmentálnych škôd alebo bezprostrednej hrozby vzniku takýchto škôd, ktorých sú si vedomé a majú právo požiadať príslušný orgán, aby prijal opatrenia podľa tejto smernice.

Členské štáty určia, čo predstavuje ‚dostatočný záujem‘ a ‚porušenie práva‘.

Na tento účel sa záujem mimovládnej organizácie, ktorá podporuje ochranu životného prostredia a splňa požiadavky podľa vnútroštátneho práva, považuje za dostatočný na účely pododseku b). Takéto organizácie sa taktiež považujú za organizácie majúce práva, ktoré by sa mohli považovať za porušené na účel pododseku c).“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 13 V každej z prejednávaných vecí sú dvaja žalobcovia. Prvým je European Environmental Bureau (EEB), združenie podľa belgického práva, ktorého predmetom činnosti je najmä podpora ochrany a zachovania životného prostredia v krajinách Európskej únie. EEB je členom rôznych poradných orgánov Komisie, najmä stálej skupiny „Ochrana rastlín“ a poradného orgánu „Poľnohospodárstvo a životné prostredie“. Takisto je členom European Habitats Forum a z toho dôvodu je zainteresovanou osobou a pozorovateľom v zmysle smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, s. 7; Mím. vyd. 15/002, s. 102).

- 14 Druhý žalobca, Stichting Natuur en Milieu (ďalej len „Natuur en Milieu“), je holandskou nadáciou, ktorej predmetom činnosti je najmä „dávať hlas tým, ktorí ho nemajú“, a zabezpečovať živú prírodu a zdravé životné prostredie súčasným i budúcim generáciám. Táto nadácia je členom EEB.
- 15 V roku 1996 vyslovilo na Komisii niekoľko spoločností svoje želanie zaradiť atrazín a simazín do prílohy I smernice 91/414.
- 16 Atrazín a simazín sú uvedené v bodoch 61 a 62 prílohy I nariadenia č. 3600/92, ktorá obsahuje zoznam látok, na ktoré sa podľa článku 8 ods. 2 smernice 91/414 vzťahuje prvá etapa pracovného programu Komisie.
- 17 Nariadenie Komisie (ES) č. 933/94 z 27. apríla 1994, ktorým sa ustanovujú účinné látky prípravkov na ochranu rastlín a určujú spravodajské členské štáty pre vykonávanie nariadenia Komisie (EHS) č. 3600/92 (Ú. v. ES L 107, s. 8; Mim. vyd. 03/016, s. 84), určilo Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska ako spravodajský členský štát pre atrazín a simazín.
- 18 Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska predložilo Komisii svoje správy o posúdení v súlade s článkom 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 3600/92. Tieto správy, predložené 11. novembra 1996 ohľadom atrazínu a 20. decembra 1996 ohľadom simazínu, boli preskúvané členskými štátmi a Komisiou v rámci Stáleho výboru pre potravinový reťazec a zdravotný stav zvierat.

Napadnuté rozhodnutia

- 19 Dňa 10. marca 2004 prijala Komisia rozhodnutie 2004/248/ES o nezaradení atrazínu do prílohy I k smernici Rady 91/414/EHS a o odňatí povolení pre prípravky na ochranu rastlín obsahujúce túto účinnú látku (Ú. v. EÚ L 78, s. 53; Mim. vyd. 03/043, s. 206; ďalej len „rozhodnutie o atrazíne“).
- 20 V ten istý deň prijala aj rozhodnutie 2004/247/ES o nezaradení účinnej látky simazín do prílohy I k smernici Rady 91/414/EHS a stiahnutí autorizácií pre prípravky na ochranu rastlín obsahujúce túto účinnú látku (Ú. v. EÚ L 78, s. 50; Mim. vyd. 03/043, s. 203; ďalej len „rozhodnutie o simazíne“).
- 21 Z článku 1 rozhodnutí o atrazíne a simazíne vyplýva, že ani jedna z týchto dvoch účinných látok nebola zaradená do prílohy I smernice 91/414.
- 22 Článok 2 ods. 1 a 2 rozhodnutí o atrazíne a simazíne stanovuje členským štátom povinnosť zabezpečiť, že sa povolenia na prípravky na ochranu rastlín obsahujúce atrazín alebo simazín odnímu do 10. septembra 2004 a že od 16. marca 2004 nebudú udelené alebo predĺžené žiadne povolenia na prípravky na ochranu rastlín obsahujúce atrazín alebo simazín na základe výnimky stanovenej v článku 8 ods. 2 smernice 91/414.
- 23 Podľa článku 2 ods. 3 rozhodnutí o atrazíne a simazíne členské štáty zabezpečia, aby, čo sa týka spôsobov použitia uvedených v stĺpci B v prílohách k týmto

rozhodnutiam, mohol členský štát uvedený v stĺpci A tejto prílohy ponechať v platnosti povolenia na prípravky na ochranu rastlín obsahujúce atrazín alebo simazín do 30. júna 2007 za predpokladu, že tento členský štát:

- a) zabezpečí, aby bolo zmenené označenie týchto prípravkov na ochranu rastlín zostávajúcich na trhu tak, aby spĺňalo podmienky obmedzeného spôsobu použitia;

- b) vykoná všetky vhodné opatrenia, ktorými zmenší akékoľvek možné riziká, a zabezpečí ochranu ľudského zdravia a zdravia zvierat a životného prostredia a

- c) zabezpečí, najmä prostredníctvom akčných plánov, seriózne hľadanie alternatívnych prípravkov alebo metód týchto spôsobov použitia.

24 Príslušný členský štát podľa tohto ustanovenia najneskôr do 31. decembra 2004 informuje Komisiu o uplatňovaní tohto odseku, najmä o činnostiach vykonaných podľa písmen a) až c), a každoročne poskytne odhady množstiev atrazínu alebo simazínu použitých na veľmi dôležité činnosti podľa tohto článku.

25 Prílohy k rozhodnutiam o atrazíne a simazíne špecifikujú členské štáty a spôsoby použitia vymedzené v článku 2 ods. 3 každého z týchto rozhodnutí.

- 26 Článok 3 písm. b) rozhodnutí o atrazíne a simazíne hovorí, že tolerančná lehota, ktorú poskytnú členské štáty v súlade s ustanoveniami článku 4 ods. 6 smernice 91/414, musí byť čo najkratšia, pričom v prípade spôsobov použitia, pri ktorom sa má povolenie odňať do 30. júna 2007, uplynúť najneskôr 31. decembra 2007.
- 27 Z článku 4 rozhodnutí o atrazíne a simazíne vyplýva, že sú adresované členským štátom.

Konanie

- 28 Návrhmi podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 9. júna 2004 podali žalobcovia tieto žaloby.
- 29 Samostatnými podaniami doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa 1. októbra 2004 vzniesla žalovaná na základe článku 114 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa v oboch veciach námietku neprípustnosti. K týmto námietkam predložili žalobcovia svoje pripomienky 24. decembra 2004.
- 30 Podaniami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 7. októbra 2004 podala Syngenta Crop Protection AG (ďalej len „Syngenta“) návrhy na vstup do týchto konaní ako vedľajší účastník konania na podporu Komisie. Uzneseniami z 13. decembra 2004 predseda druhej komory Súdu prvého stupňa týmto návrhom vyhovel. Listami zo 7. januára 2005 uviedla Syngenta v oboch veciach, že nepredloží vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania na podporu návrhov Komisie, ktoré by smerovali k odmietnutiu žaloby z dôvodu neprípustnosti, ale vyhradila si právo predložiť vyjadrenie, pokiaľ bude prebiehať konanie vo veci samej.

- 31 Podaniami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 11. októbra 2004 podala Francúzska republika návrhy na vstup do týchto konaní ako vedľajší účastník konania na podporu žalobcov. Uzneseniami z 13. decembra 2004 predseda druhej komory Súdu prvého stupňa týmto návrhom vyhovel. Listom z 25. januára 2005 Francúzska republika uviedla, že v nadväznosti na námietky neprípustnosti vznesené Komisiou nepredloží vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania o prípustnosti oboch žalôb, ale vyhradila si právo predložiť vyjadrenie pre prípad, že by Súd prvého stupňa rozhodol o spojení námietok neprípustnosti s rozhodovaním vo veci samej v predmetných veciach.

Návrhy účastníkov konania

Vo veci T-236/04

- 32 Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil článok 2 ods. 3 a článok 3 písm. b) rozhodnutia o atrazíne,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

- 33 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- odmietol žalobu ako neprípustnú,
- zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

Vo veci T-241/04

34 Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil článok 2 ods. 3 a článok 3 písm. b) rozhodnutia o simazíne,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

35 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- odmietol žalobu ako neprípustnú,
- zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

Právny stav

36 Vzhľadom na úzku spojitosť medzi predmetnými vecami a po vypočutí účastníkov konania považuje Súd prvého stupňa za vhodné spojiť tieto veci na účely ďalšieho konania v súlade s článkom 50 rokovacieho poriadku.

- 37 Podľa článku 114 ods. 1 rokovacieho poriadku môže Súd prvého stupňa na návrh účastníka konania rozhodnúť o neprípustnosti pred prejednaním veci samej. V zmysle odseku 3 toho istého článku, ak Súd prvého stupňa nerozhodne inak, pokračuje sa v rámci ústnej časti konania. Súd prvého stupňa tak vo veci T-236/04, ako aj vo veci T-241/04 usudzuje, že sa s touto vecou dostatočne oboznámil na základe spisového materiálu a nie je potrebné otvoriť ústnu časť konania.

Tvrdenia účastníkov konania

- 38 Komisia tvrdí, že rozhodnutiami o atrazíne a simazíne nie sú žalobcovia, ktorým nie sú tieto rozhodnutia určené, priamo a osobne dotknutí.

- 39 Čo sa týka toho, či sú žalobcovia rozhodnutiami osobne dotknutí, Komisia uvádza, že podľa judikatúry je na to, aby sa akt osobne dotýkal fyzickej alebo právnickej osoby, potrebné, aby sa tento akt dotýkal tejto osoby z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre ňu osobitné, alebo z dôvodu skutkovej okolnosti, ktorá ju charakterizuje vo vzťahu k všetkým iným osobám, a tým ju individualizuje spôsobom obdobným tomu, akým je individualizovaná osoba, ktorej je akt určený (pozri rozsudok Súdneho dvora z 1. apríla 2004, Komisia/Jégo-Quéré, C-263/02 P, Zb. s. I-3425, bod 45 a tam citovanú judikatúru). Podľa Komisie to však v prejednávanej veci neplatí, keďže rozhodnutia o atrazíne a simazíne nemajú na žalobcov žiadny osobitný dosah.

- 40 Žalobcovia tvrdia, že sú rozhodnutiami o atrazíne a simazíne priamo a osobne dotknutí.

- 41 Pokiaľ ide o podmienku, aby boli aktom osobne dotknutí, žalobcovia po prvé tvrdia, že sú osobitným spôsobom dotknutí rozhodnutiami o atrazíne a simazíne. Tieto rozhodnutia sú podľa nich rozhodnutiami v zmysle článku 249 ES a v rozpore s právom Spoločenstva majú za následok „zníženie“ ochrany záujmov, ktoré chránia.
- 42 Po druhé tvrdia, že z odôvodnení č. 25 a 26, ako aj z článku 12 ods. 1 smernice 2004/35 vyplýva, že spĺňajú podmienky stanovené v článku 230 štvrtom odseku ES. V tomto ohľade tvrdia, že z článku 12 ods. 1 smernice 2004/35 vyplýva, že záujem akejkoľvek mimovládnej organizácie usilujúcej sa o ochranu životného prostredia a spĺňajúcej prípadné požiadavky vnútroštátneho práva sa považuje za dostatočný na to, aby táto organizácia bola oprávnená jednak predložiť príslušnému orgánu akékoľvek vyjadrenie súvisiace s výskytom alebo hrozbou škôd na životnom prostredí a jednak domáhať sa, aby príslušný orgán prijal opatrenia na základe tejto smernice.
- 43 Okrem toho, ako tvrdia, Komisia pripúšťa, že atrazín a simazín môžu spôsobiť škody na životnom prostredí, čo je dôvod, prečo sa Komisia rozhodla nezaradiť tieto látky do prílohy I smernice 91/414. Za týchto podmienok sa článok 12 smernice 2004/35, ktorého rozsah pôsobnosti sa neobmedzuje len na situácie upravené v uvedenej smernici, vzťahuje aj na konanie žalobcov v predmetných veciach. Žalobcov je preto potrebné vnímať tak, že spĺňajú podmienky stanovené v článku 230 štvrtom odseku ES.
- 44 Po tretie žalobcovia v podstate uvádzajú, že prístup zakotvený v smernici 2004/35 sa spája s právnou praxou platnou vo viacerých členských štátoch, napríklad v Holandsku, podľa ktorej majú združenia možnosť viesť občianskoprávne spory na vnútroštátnych súdoch s poukazom na to, že sú priamo a osobne dotknuté

vzhľadom na svoje postavenie, svoju konkrétnu situáciu a svoje skutočné aktivity, medzi ktoré patrí účinná ochrana dotknutých záujmov. Presnejšie povedané, podľa holandského právneho poriadku by Natuur en Milieu bola považovaná za subjekt priamo a osobne dotknutý porušením právnych predpisov na ochranu životného prostredia a voľne žijúcich živočíchov.

- 45 Po štvrté v podstate tvrdia, že sú osobne dotknutí, pretože svoje činnosti vykonávajú v oblasti ochrany životného prostredia a ochrany prírody vrátane voľne žijúcich živočíchov v rámci smernice 92/43, a že EEB má z toho dôvodu osobitné postavenie poradcu pri Komisii a ostatných európskych inštitúciách. Okrem toho je Natuur en Milieu priznané podobné postavenie vo vzťahu k holandským orgánom.
- 46 Po piate žalobcovia tvrdia, že prípustnosť ich žaloby je daná nevyhnutnosťou zabezpečiť im účinnú súdnu ochranu. V tomto ohľade uplatňujú, že zrušenie rozhodnutí o atrazíne a simazíne by zabránilo začatiu množstva zložitých, zdĺhavých a nákladných povolovacích konaní v rôznych členských štátoch. Podľa nich, pokiaľ by sa mali obrátiť na vnútroštátne súdy, boli by povinní identifikovať povolenie vzťahujúce sa na atrazín a simazín vo všetkých členských štátoch, naštudovať právny systém štátov, v ktorých bola podaná žiadosť o povolenie na uvedenie na trh a začať konanie na príslušných vnútroštátnych súdoch. Navyše tvrdia, že v rozpore s tvrdením Komisie nejde o obyčajnú pohodlnosť, pretože je prakticky nemožné, aby vnútroštátny súd rozhodol o platnosti rozhodnutí o atrazíne a simazíne. Z toho teda vyplýva, že z hľadiska účinnosti opravných prostriedkov, ktoré majú žalobcovia k dispozícii v súlade s článkami 6 a 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „EDLP“), ktoré sa na Súd prvého stupňa vzťahujú na základe článku 6 ods. 2 EÚ, sú žalobcovia oprávnení podať predmetnú žalobu na Súd prvého stupňa.

- 47 Po šieste žalobcovia tvrdia, že zásada rovnosti možností obhajoby musí viesť k uznaniu, že ich žaloba je prípustná. V tomto ohľade najprv tvrdia, že zásada rovnosti možností obhajoby zakotvená v článkoch 6, 13 a 14 EDLP vyžaduje, aby účastníci konania, pre ktorých má akt Komisie protichodné účinky, mali k dispozícii rovnaké možnosti využitia opravných prostriedkov. Ďalej v podstate tvrdia, že žalobu proti rozhodnutiam o atrazíne a simazíne podanú výrobcami týchto účinných látok, akým je Syngenta, je potrebné vyhlásiť za prípustnú na základe článku 230 štvrtého odseku ES. Vyplýva to z uznesenia Súdu prvého stupňa z 24. januára 2001, *Iberotam a i./Komisia* (T-112/00 a T-122/00, Zb. s. II-97, bod 79), v ktorom Súd prvého stupňa v podstate rozhodol, že nie je vylúčené, aby výrobcovia účinnej látky mohli podať žalobu na Súd prvého stupňa na základe článku 230 štvrtého odseku ES proti rozhodnutiam Komisie o zamietnutí žiadostí o zaradenie účinnej látky do prílohy I smernice 91/414.
- 48 Dodávajú, že rozsudok Súdneho dvora z 10. decembra 1969, *Eridania a i./Komisia* (C-10/68 a C-18/68, Zb. s. 459), podľa ktorého nemôže aktívna legitímácia osôb vyplývať len zo skutočnosti, že tieto osoby sú v súťažnom vzťahu voči adresátom napadnutého aktu, je v prejednávanej veci bezpredmetný, pretože sa vzťahuje na súťažné vzťahy, ktoré v prejednávanej veci vôbec neexistujú.
- 49 Žalobcovia napokon tvrdia, že ich žaloba je prípustná vzhľadom na dôvodovú správu k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia inštitúciami Európskych spoločností [*neoficiálny preklad*] [KOM (2003) 0622, konečné znenie, ďalej len „návrh nariadenia Aarhus“]. V tejto dôvodovej správe poukazuje Komisia na to, že nie je nevyhnutné meniť článok 230 ES v tom zmysle, aby európske organizácie na ochranu životného prostredia spĺňajúce určité kritériá vymedzené v tomto návrhu boli aktívne legítimované. Žalobcovia pritom tieto kritériá spĺňajú, čo by podľa úvah Komisie postačovalo na uznanie ich aktívnej legitímácie na podanie žaloby o neplatnosť napadnutých rozhodnutí.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 50 Podľa článku 230 štvrtého odseku ES „každá fyzická alebo právnická osoba môže... podať žalobu proti rozhodnutiu, ktoré je jej určené, alebo proti rozhodnutiu, ktoré sa jej priamo a osobne týka, hoci je vydané formou nariadenia alebo rozhodnutia určeného inej osobe“.
- 51 V prejednávanej veci z článku 4 rozhodnutí o atrazíne a simazíne vyplýva, že ich jedinými adresátmi sú členské štáty. Preto musia žalobcovia okrem iného preukázať, že sú týmito rozhodnutiami osobne dotknutí.
- 52 V tomto ohľade z judikatúry vyplýva, že žalobcovia, ktorým ako v prejednávanej veci nie je akt určený, môžu tvrdiť, že sú ním osobne dotknutí iba vtedy, keď sa ich akt týka z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre nich osobitné, alebo z dôvodu skutkovej okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k všetkým iným osobám, a tým ich individualizuje spôsobom obdobným tomu, akým je individualizovaná osoba, ktorej je akt určený (pozri rozsudok Súdneho dvora z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 36 a tam citovaná judikatúra).
- 53 Je preto potrebné preskúmať, či sú žalobcovia v predmetných veciach dotknutí rozhodnutiami o atrazíne a simazíne z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre nich osobitné, alebo z dôvodu skutkovej okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k všetkým iným osobám.
- 54 S cieľom preukázať, že sú osobne dotknutí rozhodnutiami o atrazíne a simazíne, žalobcovia po prvé uvádzajú, že sú týmito rozhodnutiami dotknutí osobitným spôsobom z dôvodu zníženia ochrany životného prostredia, ktoré so sebou údajne prinášajú.

- 55 V tomto ohľade je najprv potrebné poznamenať, že žalobcovia neuvádzajú žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorá by umožnila pochopiť, prečo rozhodnutia o atrazíne a simazíne so sebou prinášajú zníženie ochrany životného prostredia. Obmedzujú sa totiž len na tvrdenie, že prijatie rozhodnutí o atrazíne a simazíne má v rozpore s právom Spoločenstva v tomto ohľade zjavne negatívne dôsledky.
- 56 I za predpokladu, ako prinajmenšom implicitne tvrdia žalobcovia, že údajné zníženie vyplýva z toho, že napadnuté rozhodnutia o atrazíne a simazíne umožňujú niektorým členským štátom ponechať dočasne v platnosti pre určité spôsoby použitia povolenia na prípravky na ochranu rastlín obsahujúce atrazín a simazín — účinné látky, ktoré majú podľa žalobcov nepriaznivý vplyv na životné prostredie — je nevyhnutné poznamenať, že tieto ustanovenia zasahujú žalobcov v ich objektívnom postavení subjektov pôsobiacich v oblasti ochrany životného prostredia z rovnakého dôvodu ako všetky ostatné osoby v rovnakej situácii. Ako vyplýva z judikatúry, takéto postavenie samo osebe nepostačuje na preukázanie, že žalobcovia sú napadnutým aktom osobne dotknutí (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Greenpeace a i./Komisia, C-321/95 P, Zb. s. I-1651, bod 28, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 30. apríla 2003, Villiger Söhne/Rada, T-154/02, Zb. s. II-1921, bod 47 a tam citovanú judikatúru).
- 57 Po druhé žalobcovia v podstate tvrdia, že z článku 12 ods. 1 smernice 2004/35 vyplýva, že ako mimovládne organizácie usilujúce sa o ochranu životného prostredia a spĺňajúce všetky požiadavky vnútroštátneho práva sú oprávnení predložiť príslušnému orgánu akékoľvek vyjadrenie a domáhať sa, aby tento orgán prijal opatrenia na základe tejto smernice. Z toho má vyplývať, že sú aktívne legitimovaní na podanie žaloby o neplatnosť rozhodnutí o atrazíne a simazíne v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES.
- 58 V tomto ohľade treba pripomenúť, že skutočnosť, že sa určitá osoba nejakým spôsobom zúčastňuje na konaní, ktoré vedie k prijatiu aktu Spoločenstva, je spôsobilá individualizovať túto osobu vo vzťahu k spornému aktu len vtedy, keď

uplatniteľná právna úprava Spoločenstva stanovuje pre túto osobu určité procesné záruky (pozri uznesenie Súdu prvého stupňa z 29. apríla 2002, Bactria/Komisía, T-339/00, Zb. s. II-2287, bod 51 a tam citovanú judikatúru).

- 59 Z článku 11 ods. 1 smernice 2004/35 pritom vyplýva, že príslušným orgánom uvedeným v článku 12 tejto smernice je orgán určený každým členským štátom. Preto i za predpokladu, že by si žalobcovia mohli nárokovať právo predložiť pripomienky a domáhať sa prijatia opatrení podľa článku 12 smernice 2004/35, treba konštatovať, že týchto procesných práv sa možno dovolávať len vo vzťahu k „príslušnému orgánu“, ktorý podľa článku 11 smernice 2004/35 nie je inštitúciou Spoločenstva. Okrem toho nič neumožňuje vyvodiť z textu alebo štruktúry smernice, že sa táto smernica v rozpore s tým, čo tvrdia žalobcovia, vzťahuje aj na prejednávané žaloby.
- 60 Z toho vyplýva, že procesných práv, ktorých sa dovolávajú žalobcovia, sa nemožno účinne dovolávať vo vzťahu ku Komisii v rámci konania o prijímaní rozhodnutí o atrazíne a simazíne a že teda nie sú relevantné pre určenie, či žalobcovia sú alebo nie sú rozhodnutiami o atrazíne a simazíne osobne dotknutí.
- 61 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie, že právny poriadok niektorých členských štátov pripúšťa, aby združenia na ochranu životného prostredia boli priamo a osobne dotknuté aktmi, ktoré sa týkajú nimi chránených záujmov, a o tvrdenie, že tak tomu je v prípade Natuur en Milieu podľa holandského práva, treba pripomenúť, že aktívna legitímácia priznaná týmto žalobcom v niektorých právnych poriadkoch členských štátov nie je relevantná pre posúdenie ich aktívnej legitímácie na podanie žaloby o neplatnosť aktu Spoločenstva na základe článku 230 štvrtého odseku ES (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdu prvého stupňa z 9. septembra 1995, Greenpeace a i./Komisia, T-585/93, Zb. s. II-2205, bod 51).

- 62 Po štvrté, pokiaľ ide o osobitné postavenie poradcu, ktoré majú najmä na základe smernice 92/43 EEB a *Natuur en Milieu* pri Komisii, ostatných európskych inštitúciách či vnútroštátnych orgánoch, treba poznamenať, že právna úprava Spoločenstva vzťahujúca sa na prijatie rozhodnutí o atrazíne a simazíne neobsahuje žiadnu procesnú záruku v prospech žalobcov a neupravuje ani akúkoľvek účasť vnútroštátnych či nadnárodných poradných orgánov alebo poradných orgánov Spoločenstva na základe smernice 92/43, o ktorých žalobcovia tvrdia, že sú ich súčasťou. V súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 56 vyššie tak údajné postavenie poradcu, na ktoré sa žalobcovia odvolávajú, neumožňuje usudzovať, že žalobcovia sú rozhodnutiami o atrazíne a simazíne osobne dotknutí.
- 63 Z uvedených skutočností vyplýva, že právna úprava Spoločenstva v súčasnosti neupravuje inštitút hromadnej žaloby na súd Spoločenstva, ako to v predmetných veciach predkladajú žalobcovia.
- 64 Po piate žalobcovia tvrdia, že účinná súdna ochrana, ako ju zakotvujú články 6 a 13 EDLP, uplatniteľná na inštitúcie Spoločenstva na základe článku 6 ods. 2 EÚ vyžaduje, aby sa prejednávane žaloby vyhlásili za prípustné, jednak preto, že konania na vnútroštátnych súdoch by boli zdĺhavé, zložité a nákladné, a jednak preto, že tieto súdy by neboli schopné rozhodnúť o otázkach vznesených v rámci prejednávanych žalôb.
- 65 V tomto ohľade Súdny dvor rozhodol, že právo na účinnú súdnu ochranu je jednou zo všeobecných zásad, ktoré vyplývajú z ústavných zvyklostí spoločných členským štátom, a toto právo je rovnako zakotvené v článkoch 6 a 13 EDLP (rozsudok *Unión de Pequeños Agricultores/Rada*, už citovaný v bode 52 vyššie, body 38 a 39).

- 66 V tom istom rozsudku Súdny dvor uviedol, že Zmluva ES tak vo svojich článkoch 230 ES a 241 ES, ako aj vo svojom článku 234 ES zaviedla úplný systém opravných prostriedkov a konaní, ktorých účelom je zabezpečiť dohľad nad zákonnosťou aktov inštitúcií, ktorý zverila súdu Spoločenstva. V tomto systéme fyzické a právnické osoby, ktoré nemôžu z dôvodu podmienok prípustnosti uvedených v článku 230 štvrtom odseku ES priamo napadnúť akty Spoločenstva so všeobecnou pôsobnosťou, majú možnosť podľa okolností uplatňovať neplatnosť takých aktov buď incidenčne na základe článku 241 ES na súde Spoločenstva, alebo na vnútroštátnych súdoch a priviesť tieto súdy, ktoré nie sú samy osebe oprávnené rozhodnúť o neplatnosti spomínaných aktov, k tomu, aby položili Súdnemu dvoru v tejto súvislosti prejudiciálne otázky (rozsudok Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 40).
- 67 Napokon z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že prípustnosť žaloby o neplatnosť na súde Spoločenstva nemôže závisieť od otázky existencie opravných prostriedkov na vnútroštátnom súde umožňujúcich skúmanie zákonnosti aktu, ktorého zrušenie sa požaduje (rozsudok Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 46).
- 68 Z toho vyplýva, že v súdnej koncepcii zakotvenej Súdnym dvorom nemôže byť tvrdenie žalobcov o neexistencii účinnej súdnej ochrany samo osebe dôvodom na prípustnosť ich žalôb.
- 69 Po šieste, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého majú byť na základe zásady rovnosti možností obhajoby žaloby žalobcov uznané za prípustné, treba poznamenať, že

z judikatúry vyplýva, že skutočnosť, že akt má pre žalobcov protichodné dôsledky v porovnaní s tým, ako je aktom dotknutá osoba aktívne legitimovaná na podanie žaloby o neplatnosť tohto aktu, sama osebe nepostačuje na aktívnu legitimáciu žalobcu (pozri v tomto zmysle rozsudok Eridania a i./Komisia, už citovaný v bode 48 vyššie, bod 7, a rozsudok Súdneho dvora z 23. mája 2000, Comité d'entreprise de la Société française de production a i./Komisia, C-106/98 P, Zb. s. I-3659, bod 41). Za týchto podmienok i za predpokladu, ako to tvrdia žalobcovia, že Syngenta je aktívne legitimovaná na podanie žaloby o neplatnosť rozhodnutí o atrazíne a simazíne, táto okolnosť sama osebe nepostačuje na preukázanie, že žalobcovia sú rozhodnutiami o atrazíne a simazíne osobne dotknutí, a ani ich nezbavuje povinnosti preukázať, že túto požiadavku spĺňajú.

70 Napokon po siedme žalobcovia tvrdia, že ich aktívna legitimácia na podanie žaloby o neplatnosť rozhodnutí o atrazíne a simazíne vyplýva z toho, ako to Komisia uvádza v dôvodovej správe k návrhu nariadenia Aarhus, že európske združenia na ochranu životného prostredia, ktoré spĺňajú určité objektívne kritériá, majú v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES aktívnu legitimáciu. V prejednávaných veciach žalobcovia tieto objektívne kritériá údajne spĺňajú.

71 V tomto ohľade treba predovšetkým uviesť, že zásady upravujúce hierarchiu noriem (pozri najmä rozsudok Súdneho dvora z 27. októbra 1992, Nemecko/Komisia, C-240/90, Zb. s. I-5383, bod 42) bránia tomu, aby akt sekundárneho práva priznával aktívnu legitimáciu jednotlivcom, ktorí nespĺňajú požiadavky článku 230 štvrtého odseku ES. To platí rovnako *a fortiori* aj pre dôvodovú správu k návrhu aktu sekundárneho práva.

72 Dôvodová správa, ktorej sa žalobcovia dovolávajú, ich tak nezbavuje záväzku preukázať, že sú rozhodnutiami o atrazíne a simazíne osobne dotknutí. Okrem toho

i za predpokladu, že by žalobcovia boli kvalifikovanými subjektmi v zmysle návrhu nariadenia Aarhus, musíme konštatovať, že neuvádzajú žiadny dôvod, na základe ktorého by toto postavenie umožnilo usudzovať, že sú rozhodnutiami o atrazíne a simazíne osobne dotknutí.

- 73 S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je potrebné dospieť k záveru, že žalobcovia nie sú rozhodnutiami o atrazíne a simazíne osobne dotknutí. Preto je nevyhnutné žalobu odmietnuť ako neprípustnú bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či sú žalobcovia týmito rozhodnutiami dotknutí priamo.

O trovách

- 74 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali v ani jednej z prejednávaných vecí úspech, je opodstatnené zaviazat' ich na náhradu trov konania v súlade s návrhmi Komisie.

- 75 Podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku rokovacieho poriadku znášajú členské štáty, ktoré vstúpili do konania, svoje trovy konania. Francúzska republika teda znáša svoje vlastné trovy konania. Podľa článku 87 ods. 4 tretieho pododseku rokovacieho poriadku môže Súd prvého stupňa nariadiť, že vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania. V prejednávaných veciach Syngenta, ktorá vstúpila do konania na podporu návrhov Komisie, znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

nariadil:

- 1. Veci T-236/04 a T-241/04 sa spájajú.**
- 2. Žaloby vo veciach T-236/04 a T-241/04 sa odmietajú ako neprípustné.**
- 3. Žalobcovia znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania Komisie vo veciach T-236/04 a T-241/04.**
- 4. Vedľajší účastníci konania znášajú svoje vlastné trovy konania.**

V Luxemburgu 28. novembra 2005

Tajomník

E. Coulon

Predseda komory

J. Pirrung